

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

Facultatea	Istorie, Geografie și Științe Sociale
Departamentul	Științe Umane și Social-Politice
Domeniul de studii	Istorie
Ciclul de studii	Licență
Programul de studii	Istorie ÎF

2. Date despre disciplină

Denumirea disciplinei	Istoriografie generală				
Anul de studiu	II	Semestrul	3	Tipul de evaluare	Examen
Regimul disciplinei	Categorica formativă a disciplinei DF - fundamentală, DS - de specializare, DC – complementară				DS
	Categorica de opționalitate a disciplinei: DOB – obligatorie, DOP – opțională, DFA - facultativă				DOP

3. Timpul total estimat (ore alocate activităților didactice)

I a) Număr de ore pe săptămână	4	Curs	2	Seminar	2	Laborator/ Lucrări practice	-	Proiect	-
I b) Totalul de ore pe semestru din planul de învățământ	56	Curs	28	Seminar	28	Laborator/ Lucrări practice	-	Proiect	-

Distribuția fondului de timp pe semestru	ore
II.a) Studiu individual	116
II.b) Tutoriat (pentru ID)	-
III. Examinări	3
IV. Alte activități (precizați):	-

Total ore studiu individual (II.a+II.b+III)	119
Total ore pe semestru (I.b+II.a+II.b+III+IV)	175
Numărul de credite	7

4. Competențe specifice acumulate

Competențe profesionale/generale	CP1. redactează lucrări științifice, academice și documentație tehnică CP5. gândește în mod abstract CP6. desfășoară activități de cercetare la nivel interdisciplinar CP7. sintetizează informații
Competențe transversale	CT1. consultă surse de informare

5. Rezultatele învățării

Cunoștințe	Aptitudini	Responsabilitate și autonomie
1. Studentul/absolventul stabilește conexiuni între teorii și perspective istoriografice; 2. Studentul/absolventul compară fenomene istorice complexe; 3. Studentul/absolventul descrie tipologia și caracteristicile surselor istorice; 4. Studentul/absolventul identifică sursele istorice.	1. Studentul/absolventul aplică metode de cercetare specifice domeniului istoric; 2. Studentul/absolventul analizează trăsături comune ale diverselor teorii și perspective istoriografice; 3. Studentul/absolventul formulează argumente solide în identificarea relațiilor de cauză și efect între evenimente și fenomene istorice; 4. Studentul/absolventul analizează și interpretează sursele istorice.	1. Studentul/absolventul analizează critic fenomene istorice în funcție de epocă și din perspectiva diacronică; 2. Studentul/absolventul gândește critic; 3. Studentul/absolventul selectează diferitele tipologii de surse istorice; 4. Studentul/absolventul evaluează critic diferitele tipologii de surse istorice.

6. Obiectivele disciplinei (reieșind din grila competențelor specifice acumulate)

Obiectivul general al disciplinei	Dezvoltarea și stimularea gândirii și a capacităților de selecție, analiză și sinteză a studenților prin parcurgerea principalelor etape care au marcat evoluția scrisului istoric, din antichitate și până în zilele noastre.
-----------------------------------	--

7. Conținutul predării și învățării

Curs	Nr. ore	Metode de predare	Observații
Primele scrieri istorice Literatura istorică a Orientului Mijlociu Scrieri cu caracter istoric în Orientul Îndepărtat	1 1	prelegerea; conversația euristică; explicația.	
Istoriografia greacă, elenistică și latină Stat și societate în <i>Istoriile</i> lui Herodot și Polybios Patriotismul în scrierile lui Titus Livius Tacitus; între pesimism și realism	2 1 1	prelegerea; conversația euristică; analiza textului-sursă.	
Istoriografia medievală Sacru și profan în cronicile medievale Genuri și stiluri în scrisul istoric	1 1	prelegerea; conversația euristică; problematizarea.	
Umanismul Abordarea timpului și sensului istoriei Rolul moralizator al istoriei; decalaje cronologice Vest-Est și predilecții tematice	1 1	prelegerea; problematizarea; analiza textului-sursă.	
Istoriografia europeană în Secolul Luminilor Istoria între filosofie și literatură Cosmopolitismul sau interesul față de „celălalt”	2 2	prelegerea; explicația; problematizarea.	
Romantismul Particularități ale scrisului istoric în prima jumătate a secolului al XIX-lea Istoricul „angajat”: între a scrie și a face istorie	2 2	expunerea; explicația; analiza textului-sursă.	
Istorismul. Subiectivitate și obiectivitate în scrierea istoriei naționale/a comunității Școli, direcții și teme predilecte	2 2	prelegerea; conversația euristică; problematizarea; analiza textului-sursă.	
Știința istorică în secolul al XX-lea Criticismul sau influența pozitivismului francez Revoluționarii istoriografiei: Școala de la Annales Istoriografia în spațiile extra-europene: curente și reprezentanți	1 2 1	prelegerea; conversația euristică; problematizarea; analiza textului-sursă.	
Istoriografia secolului al XXI-lea: știință sau artă Cine (mai) scrie istoria? Paradoxul scrisului istoric. Mistificări și remitolizări.	1 1	prelegerea; conversația euristică.	
Bibliografie minimală recomandată			
Boyd, K., <i>Encyclopedia of Historians and Historical Writing</i> , Taylor & Francis, Chicago, 1999, Ignat, M., <i>Vechi slujitori ai Muzei Clio: eseu privind istoriografia antică</i> , Târgoviște, Ed. Cetatea de Scaun, 2014, 930.2(37/38) Miron, Greta Monica, <i>O istorie a istoriografiei</i> , Cluj Napoca, Ed. Mega, 2019, 930.1(091)(075.8) Stoenescu, A.M., <i>Tratat de istoriografie generală</i> , București, Ed. Rao, 2019, 930(035)			

Aplicații (seminar / laborator / lucrări practice / proiect)	Nr. ore	Metode de predare	Observații
Zei, eroi și oameni în istoriografia anticului Orient Mijlociu Vârstele omenirii: o încercare de periodizare a istoriei Personaje istorice sau eroi legendari?	1 1	referatul; dezbaterea; conversația.	
Putere și cultură în antichitatea greacă și latină Destin, război, boală și moarte în scrierile lui Herodot, Caesar și Sallustius „Capcana lui Tucide” și impactul unei teorii istorice asupra relațiilor internaționale. Exemple pentru contemporaneitate?	2 2	referatul; dezbaterea; conversația.	
Renașterea și influența sa asupra scrierilor cu caracter istoric Istoria ca „magistra vitae”: redescoperirea virtuților clasiceilor greci și latini Eternul și fascinantul <i>Principe</i> sau reinterpretarea contemporană a textului lui Niccolo Machiavelli	2 2	studiul de caz; dezbaterea; selectarea citatelor; învățarea prin descoperire.	
Istoria în viziunea reprezentanților iluminismului Voltaire și tentația unei „istorii totale”; „Marginalii” în scrierile lui Montesquieu William Robertson: de la comportamentul oamenilor în culturile antice, la „forțele determinante” ale modernității.	2 2	referatul; dezbaterea; conversația.	
Romantismul în istoriografia franceză Stat și societate în scrierile istorice ale lui Jules Michelet Teme și abordări ale istoriei la François Guizot, Augustin Thierry și Adolphe Thiers	1 1	referatul; dezbaterea; conversația.	
Pozitivism, criticism, eclecticism Metode și experimentări: întoarcerea la „document” Idealizarea rigori: Școala istorică prusiană Înclinația către enciclopedism	1 1 2	referatul; conversația; învățarea prin descoperire.	
Școala de la Annales. De la sinteză la istoria în detaliu		studiul de caz;	

„Istoria totală”, „Durată lungă” și „Economia-univers” „Noua istorie” sau accentul pus pe istoria mentalităților Jacques Le Goff și nevoia de „imaginație” în scrierea istoriei	2 1 1	referatul; dezbaterea; selectarea citatelor.	
Abordări istoriografice contemporane Cine scrie istoria postcolonială? „Moștenirea colonialismului/imperialismului” Curente, teme și reprezentanți: Edward Said, Gayatri Chakravorty Spivak, Homi K. Bhabha. Studiile postcoloniale în Europa Centrală și de Est. Învățămintele istoriei ca predicție pentru viitorul umanității: Yuval Noah Harari	2 1 1	studiul de caz; dezbaterea; problematizarea. conversația	
Bibliografie minimală recomandată			
Furet, Fr., <i>Atelierul istoriei</i> , Ed. Corint, București, 2002, 930.1(4)"14/17" Ignat, M., <i>Izvoarele istoriei Greciei și Romei: istoriografia antică</i> , Editura Universității Suceava, 2000, 930(37) Miron, Greta Monica, <i>O istorie a istoriografiei</i> , Ed. Mega, Cluj Napoca, 2019, 930.1(091)(075.8) Zub, A., <i>La sfârșit de ciclu: despre impactul Revoluției franceze</i> , Ed. Institutul European, Iași, 1994, 94(44)"1789" Boyd, K., <i>Encyclopedia of Historians and Historical Writing</i> , Taylor & Francis, Chicago, 1999, https://books.google.ro/books?id=0121vD9STIMC&printsec=frontcover&hl=ro#v=onepage&q&f=false			

8. Evaluare

Tip activitate	Criterii de evaluare	Metode de evaluare	Pondere din nota finală
Curs	- capacitatea de a identifica și utiliza informații specifice, referitoare la reprezentanții istoriografiei universale și operele lor; - capacitatea de a stabili fapte istorice pe baza informațiilor din izvoarele scrise / literatura istorică universală; - capacitatea de a utiliza concepte și metode de bază din științele sociale sau umaniste în analiza scrierilor ce formează istoriografia universală.	Examinare orală	50%
Seminar	- capacitatea de a îndeplini la termen, riguros și responsabil, sarcinile stabilite în cadrul disciplinei, prin respectarea principiilor eticii activității științifice și a regulilor de citare; - abilitatea de a utiliza bibliografia disciplinei, în limba programului de studii și într-o limbă de circulație; - abilitatea de a relaționa cu ceilalți studenți și asumarea rolului ales în cadrul prezentărilor, discuțiilor etc.	Evaluare pe parcurs (observarea sistematică a activității studentului, evaluarea referatului/posterului, evaluarea intervențiilor în cadrul seminarului)	50%
Laborator/ Lucrări practice	-	-	-
Proiect	-	-	-

Fișa disciplinei include, dacă este cazul, elemente adaptate persoanelor cu dizabilități, în funcție de tipul și gradul acestora.

Data completării	Grad didactic, nume, prenume, semnătura titularului de curs	Grad didactic, nume, prenume, semnătura titularului de aplicație
18.09.2025	Conf. univ.dr. Sabol Harieta	
Data avizării	Grad didactic, nume, prenume, semnătura responsabilului de program	
22.09.2025	Lector univ.dr. Epure Violeta Anca	
Data avizării în departament	Grad didactic, nume, prenume, semnătura directorului de departament	
22.09.2025	Prof. univ.dr. Onisoru Gheorghe	
Data aprobării în consiliul facultății	Grad didactic, nume, prenume, semnătura decanului	
22.09.2025	Prof. univ.dr. Pintescu Florin	